

BESI SULIRKA

2013. NYÁR

Kovács Bence Zoltán Kazinczy-emlékérmes

24 órás sportnap és diáknap

Sajtófesztiválról jelentkezünk

**Labdarügó lányok,
Irány
Amszterdam!**

**Campus Fesztivál 2013. Július 17-21.
Debrecen - Nagyerdő**

Quimby, Subways, Csík zenekar Kovács Kati-
val, Tankcsapada, Zombóy, Emalkay, Péterfi Bori &
Love Band, Majka & Curtis & BLR LIVE, Punnany
Massif, Ákos, Nabiha, Carbonfool, Dj Bárány Attila,
Road, Kiss Ádám, Mogácsi Dániel, Aranyosi Péter,
Dombóvári István, Beliczai Balázs, Felméri Péter

Kovács Dominika Indonéziában képviselte hazánkat

16.oldal

3. oldal	Búcsúzó
4-5. oldal	Bessenyei Emlékplakett
6-7. oldal	24 órás sportnap és diáknap - Interjú
8. oldal	Kovács Bence Zoltán, a szépen beszélő matekos
9. oldal ...	10 perc fohász egy humánostól matekórán
10. oldal	Informatika sikereink
10. oldal	Interjú Füzi Luca Sárával
11. oldal	Pedagógusnapi elismerések
12-13. oldal	Labdarúgó lányok
14-15. oldal	DUE Országos Ifjúsági Sajtófesztivál
16. oldal	Kovács Dominika Indonéziában képviselte országunkat
17. oldal	Hogy érzi magát egy „matekos” magyarórán?
17. oldal	Szavalj!
18-19. oldal	Érettségi, a (para)normális
20. oldal	Kolis pillanatok
21. oldal	Cipőre emlékezünk
22. oldal	Besi Summer
23. oldal	Könyvajánló
23. oldal	Életem útja

•A jelöletlen képek iskolánk archivumából származnak•

Kedves jelenlegi és majdani lapolvasók és –írók!

Ellustult, az írásbelibe-szóbelibe belefeledkezett, újságírástól elszakított szerkesztőként tétel- és tankönyvhalmozok alól szabadítom ki a jó öreg (bár inkább öreg, mint jó) laptopot, hogy ezúttal búcsúzó szöveget írjak. Hogy őszinte legyek, ujjaim alatt korántsem ég a klaviatúra.

2012 szeptemberében kellemesen, s talán kicsit felkészületlenül ért a hír: kiderült, a mindig-gimnazista újságot kell ezentúl nekem, a jelenleg is szerkesztőkkel nevelgetni, mint örök fiatalat kicsit „gatyába rázni” – főszerkesztővé avanszáltam egy éves hírszerző, tudósító és korrektúrázó diáklapozás után. Tenni-, tudósítani- és szerkeszteni valóban volt gazdag és fölülmúlhatatlan az újságnál töltött két év, melyet a májusi DUE-találkozóra (ami számomra az írásbeli vizsgák utáni gyors felejtést volt hivatott elősegíteni) nyert belépőjegyek ténylegesen megkoronáztak.

Szerkesztő- és újságíróársaimnak, valamint az újságkészítést mindig féltve, szorgalmasan és figyelmesen felügyelő mentortanárnőnek hálásan köszönöm a sokszor hosszúra nyúlt, „szemszárító” összeállítást, javítást, alkotást, fényképezést, a közös délutáni ötletelést és tervezést – talán legfőképp a megértést, amire végzősként feltétlenül szükségem volt. Állandó, a számokat kíváncsian lapozgató vagy épp a Besi SulIrkára véletlenül, csak olykor bukkanó olvasóinknak köszönöm, hogy közönségként szolgáltak, köszönöm a munkákkal kapcsolatos észrevételeket és elsősorban a figyelmet!

Napsütéses, az esős hónapokkal rémisztgető időjárás-jelentőket meghazudtoló nyarat és kellemes pihenést kívánok!

Vajas Anna 12.c

Bessenyei Emlékplakett

Makláriné Gubik Anna

„Tett és példa által jóltevőleg hatni az egészre dicső tiszt” – gr. Széchenyi István szavai Makláriné Gubik Anna számára pedagógiai elkötelezettségének summázata. Makláriné Gubik Anna a Bessenyei György Gimnázium és Kollégium matematika-fizika szakos tanára. Az emelt szintű matematikaoktatás egyik meghatározó egyénisége.

Egykori besis diákként, tanári diplomával tért vissza alma materébe 1985-ben, hogy megőrizze, továbbfejlessze és átörökítse a gimnázium szellemi értékeit. Mély hivatástudattal végzett munkájával, emberségével, gyermekszeretettel és kollegialitásával példát mutat. Munkaközösség-vezetőként 10 éve felelősséggel irányítja, szervezi a szakmai munkát. Igényessége, pontossága, türelmének, higgadtságának ösztönző ereje közös alkotómunkában teljesedik ki kollégáival és diákjaival. Lelkesedés, kitartás, magas szintű szakmai felkészültség jellemzi munkáját. Következetessége tekintélyt biztosít mind a kollégák, mind a tanulók előtt.

Oktató-nevelő munkája során kiemelten fontosnak tartja a tehetséggondozást matematikából és fizikából. Szakmaisága, következetes szigora, a munkához való alázatos viszonya változatos módszerekkel párosulva a tanórákon és tehetséggondozó szakkörökön egyaránt motiválja az érdeklődő, tehetséges tanulókat. Sok energiát áldoz a versenyfelkészítésre, nagy odafigyeléssel végzi. Az OKTV fordulókban, az Ambrózy Géza, az Arany Dániel, a Bereznay Gyula, Gordiusz, Kenguru matematikaversenyek és a Mikola Sándor, Jedlik Ányos fizikaversenyek megyei és országos döntőiben az általa felkészített diákok eredményesen szerepelnek, dobogós helyezéseket érnek el. Sikeres az Arany János Tehetséggondozó Programban tanulók felkészítésében is.

A tehetséggondozásban elért eredményeiért több alkalommal részesült elismerésben a különböző versenybizottságok által. A Veszprémi Egyetem elismerő oklevelét vehette át kimagasló tehetséggondozó munkájáért, ezen kívül Kisvárdai Város Önkormányzata is elismerte munkáját 2012-ben a városi pedagógusnap alkalmából.

Munkája, igényessége, emberszeretete, segítőkészsége példaértékű a fiatal pedagógus generáció számára, így mindezen értékeinek elismeréseként veheti át a 2012/13-as tanévben a Bessenyei Emlékplakett kitüntetést.

Maklári Judit 12.e

„Utad értelme nem a cél, hanem a vándorlás” – vallja a tanuló Márai Sándor hitvallását. A 12.e osztály reál tagozatos diákja négy éven keresztül bizonyította, hogy rendkívül sokoldalú, széles ismeretekkel rendelkező diáklány, aki jártas a művészetekben, közösségi munkája kiemelkedő; kiváló idegen nyelvi kompetenciákkal rendelkezik: angol és német nyelvből felsőfokú C típusú nyelvvizsgával, francia nyelvből A típusú középfokúval, illetve angol üzleti nyelvvizsgával rendelkezik. Minden tanévben kitűnő tanulmányi eredményt ért el, számtalan szaktárgyi dicsérettel.

Kiváló és sokrétű tanulmányi munkájáért, országos és megyei versenyeredményeiért 2011-ben Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tehetségdíjban részesült. Sokszínűségét bizonyítja számtalan versenyeredménye matematika, fizika, kémia, biológia tantárgyakból, melyekkel országos szinten öregbítette iskolánk hírnevét:

- Kémia Országos Középkisiskolai Tanulmányi Verseny
- Árokszállási Zoltán országos biológiai és környezetvédelmi verseny
- Curie Országos Kémiaverseny

- Irinyi János Országos Kémiaverseny
- Kenguru Nemzetközi Matematika Verseny döntőiben szerepelt eredményesen.

Jó alkalmazkodóképessége, kezdeményező- és kompromisszumkésztsége révén nemcsak jól tud csapatban dolgozni, hanem irányítóként is magával ragadja a többieket. Dalszövegeket ír, tudományos cikket publikál, színházi kultúrával rendelkezik, komoly- és könnyűzenei koncertekre jár, éli a fiatalokra jellemző mindennapjait, számtalan barátja van.

Társaival, tanáraival szemben jóindulatú, figyelmes, tiszteletudó. Generációjánál érettebb, fejlettebb morális érzékkel rendelkezik, önállóságról, nagyfokú öszpontosításról és kitartásról tesz tanúbizonyságot.

Kiváló adottságai, képessége, intelligenciája, megfelelő kreativitással, szorgalommal és a közösségért tenni akarással, támogató családi háttérrel párosul. A tanuló kitartása, szorgalma, tudás iránti vágyakorosztályában kiemelkedő és példaértékű.

Tanulmányait a Debreceni Egyetem orvostudományi karán kívánja folytatni.

Mindezek alapján a nevelőtestület méltónak tartja arra, hogy ez évben részesüljön a Bessenyei Emlékérem elismerésben.

Szabó Lóránt Zsolt 12. d

Szabó Lóránt Zsolt iskolánk emelt szintű matematika tagozatos tanulója, akit a tudomány világa már általános iskolás kora óta vonzott. Innen ered a fizika, matematika, kémia iránti érdeklődése, elkötelezettsége. A gimnáziumi évek alatt tehetsége kiteljesedett, kitartó szorgalmának, tudományos kutatómunkájának, az iskolai illetve iskolán kívüli tehetséggondozásnak köszönhetően. Tanulmányai folyamán mindvégig bizonyította sokoldalúságát, számtalan területen méretette meg magát főként matematikából, fizikából, informatikából megyei, regionális, országos és nemzetközi versenyeken, melyek közül legrangosabb eredményei a következők:

- Fizika OKTV országos döntő
- Matematika OKTV országos döntő
- XXII. Nemzetközi Magyar Matematika Verseny nemzetközi 1. és különdíj
- Gordiusz Matematika Tesztverseny országos döntő
- XXI. Ifjúsági Innovációs Országos Verseny kiemelt dicséret és Google különdíj.

kíváncsiságát Svájcban a CERN-ben, az Európai Nukleáris Kutatóintézetben és a Google központjában teljesíthette ki. Megerősítést nyert benne az a tény, hogy szorgalommal, kitartással, a tudomány legújabb vívmányai iránti nyitottsággal a világ élvonalába el lehet jutni, és olyan kísérletekben lehet aktívan részt venni, amelyek az emberiség jövőjét is képesek befolyásolni.

Számára az informatika a tudományos gondolkodásban való elmélyüléshez szükséges munkaeszköz. A különböző matematikai problémákat, melyekkel a feladatmegoldások során találkozik, saját önálló számítógépes programjaival oldja meg. Szabadidejében sokat olvas, a tudományos tartalmú könyvek mellett a szépirodalom köti le. A szerény, sokoldalú tanuló életfilozófiájában az érzelmek, a barátság, az összetartozás, a közösség összekapcsolódik. Lelkivilágát a művészetek iránti rajongása gazdagítja: 6 évig zongorázott, több rangos megyei, országos és nemzetközi zongoraversenyen ért el eredményt.

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán kívánja folytatni. Mindezek alapján a nevelőtestület méltónak tartja arra, hogy ez évben részesüljön a Bessenyei Emlékérem elismerésben.

Pályázatok, illetve versenyek különdíjazottjaként tudományos

24 órás Sportnap - Diáknap

A Bessenyei DÖK nemrég újra megrendezte a híres 24 órás sportnapot, melyre az érdeklődés még az utolsó pillanatokban is nőtt.

A rendezvényt kapcsolatban Siladi Lászlót, a diákönkormányzat elnökét faggattam.

Mi a véleményed az idei sportnapról?

Rekordot döntöttünk ami a résztvevők számát illeti. Bessenyeis tanulók közül 715-en vásároltak jegyet, míg külsősöknek, VIP vendégeknek, hatóságoknak, biztonsági őröknek és tanároknak további 87 karszalagot osztottunk ki. Adódtak apróbb hibák, de ez szinte elkerülhetetlen, az esemény nagyrészt problémamentesen zajlott. A diáknapot viszont szó szerint elmosta az eső. Elmondhatom, minden DÖK-ös és minden jelenlévő jól érezte magát, a fáradság pedig az ilyen rendezvények velejárója.

Hogyan zajlik a felkészülés egy ilyen nagy eseményre?

Először is összeáll a szervező csapat, és megbeszéljük közösen a projekt célját, lehetőségeinket, csapatszabályokat alkotunk, szponzorokat keresünk. Egy hasonló programot a kiválasztott időpont előtt körülbelül 3-4 hónappal korábban elkezd szervezni a DÖK vezetősége: az a kreatív csapat, amely a diákok hangulatáért, a dekoráért, pénzügyért, reklámtevékenységekért felel. Megbeszéljük milyen lehetőségeket adunk még a sportoláson kívül a diákoknak. Elkészül az esemény költségvetése, és körülbelül egy hónappal a sportnap előtt pedig minden, a legapróbb részletekig. Miután a programnak vége, utána is akadnak munkák: értékelés és nagyon fontos a megünneplés.

Mely sport(ok) tűnt(ek) a leginkább keresettnek?

A már hagyományos sportnap, úgy látszik, változtatásra szorul. Bár az idei évben kibővített programtervvel készültünk (moziszoba, karaoke, VIP terem), azt gondoljuk, alapjaiban meg kell változtatni az esemény lényegét. Bár közel 800-an érkeztek a programra, mindössze 100-150 diák sportolt csak. Mivel előre meghatározottak a sportágak a regisztráláskor, így nem tudom megmondani, melyik sport a leginkább keresett. Talán a foci. Sokan érdeklődtek, hogy bár regisztráltak kosárlabdára, nem lehetne kicserélni focira? Természetesen meg lehet oldani, ha az ellenfél csapat is így gondolja. Segítőképzés és tapasztalt bírók voltak idén is segítségünkre, akik hajlandóak voltak eldobni a beosztást, és alvás nélkül levezetni a meccseket.

A sportnappal egyidejűleg zajlott a diákok igazgató-választása, melyen a legjobbnak, legnépszerűbbnek Varga Péter bizonyult.

A 12.g osztály végzőse egy napra átvehette az iskola irányítását. Egy rövid interjút készítettünk az idei diákigazgatóval.

Péter, mit tettél azért, hogy a kampányod sikeres legyen?

Rengeteg előkészülettel kellett hozzájárulni a sikerhez. Sokat tett érte mindenki. Először is a kampányhoz rengeteg cukorka, sütemény és további harapnivaló kellett. A zenéhez azokat az embereket kerestem, akiket az iskolából sokan jónak tartanak, hiszen így is lehet szavazatot nyerni. A plakátok elkészítéséhez is nehéz feladat volt megfelelő embert találni, de ez is sikerült.

Milyen érzés volt győzni, és milyen a kapcsolatod az 'ellenfeleiddel'?

Megdöbbenés, óriási öröm és boldogság öntött el belülről. Az ellenfelek közül Ecsedi Marcellel kimondottan jó a viszonyunk, természetesen szurkoltam neki, mint barát. Ács Raymund is nagyon jó ismerősöm, ő nagyon segítőkész volt, és ezt köszönöm is neki. Kívánom, hogy ha valakinek módjában áll, akkor ne halassa el ezt az érzést. Egyszerre éreztem felemelkedést és sajnálkozást (hogy nem az ellenfelem közül került ki a nyertes).

Ez a nap biztosan megszerettette sok diákkal a sportot, mely nem csak egészséges, de jó időtöltés is. A diákigazgatónak pedig gratulálunk a győzelemhez.

És ahogyan Albert Einstein mondaná:

Tanuld meg a játékszabályokat, aztán már csak játszani kell – persze mindenképpen jobban.

A SZÉPEN BESZÉLŐ MATEKOS

Focizik, karatézik, úszik, táncol és még Kazinczy-émlékérmes is!? Bizony lehetséges, **Kovács Bence Zoltán** 11.d osztályos bessenyeis tanuló bőven eleget tesz az előbbieken említetteknek.

Bence, karate országos és nemzetközi dobogós helyezéseid, számos eredményes úszó- és matematikaverseny után most Kazinczy-érmesként hallunk felőled. Hogyan történt ez?

„Tanárnőm, Dr. Barabás Bertalanné, már tavaly is el akart indítani ezen a versenyen, bár akkor még fogalmam sem volt róla, hogy milyen ez a Kazinczy-verseny. Akkor egy matematikaversennyel való időpontegyezés miatt ki kellett hagynom ezt a megmérettetést. Most azonban itt volt a lehetőség. Gondoltam: >> Nem veszíthetek semmit. Kipróbálom magam valami új dologban is. << Szeretem a kihívásokat. Elmentem az iskolai fordulóra — mondván lesz, ami lesz —, s 2. helyezett lettem. Ez nagyon meglepett, főleg, hogy továbbjutottam a megyei fordulóra. Számomra már ez is siker volt. Ezután kezdtük el a komolyabb felkészülést tanárnövel, akitől sok segítséget és biztatást kaptam. A Nyíregyházán megrendezett megyei fordulón, nagy meglepetésemre, 1. helyezett lettem, ami kvalifikációt jelentett az országos döntőre. Tehát szinte a véletlenül múlt, hogy elindultam, bár tanárnőm a kezdetektől bízott bennem.”

Mesélnél a verseny menetéről?

„A Kazinczyról elnevezett Szép Magyar Beszéd verseny országos és Kárpát-medencei döntőjének minden évben Győr városa ad otthont, ebben az évben már 48. alkalommal április 17-19. között rendezték meg. A háromnapos esemény során mindannyian előadtuk szabadon választott szövegeinket és részt vettünk egy írásbeli fordulón is. Tanárnő végig biztatott. Szünetben azt mondta, szerinte eddig az élvonalban vagyok. Ez erőt adott nekem a további folytatáshoz. Másnap kötelező szöveggként Ravasz László Cseresznyevirág című művét prezentáltuk, ekkor már nagyon élveztem a felolvasást, egyáltalán nem izgultam, úgyhogy elégedetten zártam a versenyt. Most már lehetett lazítani. Délután Győr hangulatos belvárosában sétáltunk, majd az írásbeli munka értékelése következett, ahol a zsűri tagjai hasznos tanácsokkal láttak el bennünket. Este a Győri Filharmonikusok csak nekünk előadott játékában is gyönyörködhettünk.”

Hogyan telt az utolsó győri napod?

„Vasárnap már csak az ünnepélyes eredményhirdetés volt hátra a város önkormányzatának hatalmas dísztermében. Nagy izgalmak közepette meghallottam az én nevemet is, Kazinczy-érmes lettem. Nagyon örültünk Tanárnövel, hisz elértük azt, amiért annyit fáradtunk. Ezúton is még egyszer köszönetet szeretnék mondani Tanárnőmnek.”

Gratulálunk!

Sütő Orsolya 11.e

10 perc fohász egy humánostól matekórán

A tanterem falán lévő óra hihetetlen lassúsággal jelzi a percek múlását. Az óramutató – mely még a legmeghatóbb fohászaim ellenére sem képes semmiféle gyorsaságot mutatni – minden egyes kattánása most egy örökkévalóságnak tűnik. Rezenéstelen arccal, résnyire szűkült szemmel meredek a táblára és a rajta sorakozó egyenletek végeláthatatlan sorára. Eddig azt hittem, hogy a geometriánál nehezebb már nem jöhet, ám úgy látom, hogy az algebrába vetett magabiztosságom is teljesen indokolatlan volt. Kezdeti lelkesedésemet, a matek megértésére tett őszinte lépéseimet jó néhány félig megoldott feladat, téves eredmény és áthúzás jelzi a füzetemben.

Miközben én valósággal az életben maradásért küzdök az órán, addig a tanár olyan tempóban halmozza egymásra a számokat, hogy két óvatlan pislogás között az egész tábla megtelik. Már éppen eljutnék arra a szintre, hogy egyáltalán feldolgozzam a feladat létezését, amikor mások, egymást túllicitálva az eredményt harsogják. A tanár helyesel, majd fölényes könnyedséggel végignézi a táblán és hozzáteszi:

- Gyerekek, ez csak egy kis szösszenet!
Nem tudok visszafojtani egy gúnyos horkantást, mire a padtársam döbrent pislogással kapja fel a fejét az előtte heverő füzetéből. Én csak vállat vonok, és megpróbálom köhögésnek beállítani az egészszet. Ez épp elég bizonyíték számára, hogy ne kelljen tovább foglalkoznia velem, így szemüvegét megigazítva buzgón visszatérhet a jegyzeteléshez. Ismét felnézek az órára, és kissé szomorúan megjegyzem magamnak, hogy az élet egyetlen területe, ahol hasznát vettem elenyésző matektudásomnak, az, amikor a percek számolom kicsengőig. Szeretem azt gondolni, hogy nem vagyok ezzel egyedül, de valahányszor lopva körbetekintek, mindig az osztálytársaim hozzáértő tekintetébe botlom. Ha vannak is olyanok, akiknek hozzám hasonlóan nehézségeket okoz a matek, meglehetősen jól titkolják. A padtársam például lélegzetvisszafojtva várja, hogy kimehessen a táblához, míg én igyek-

szem tolltartónak álcázni magamat, és gondolatban rimánkodok valamilyen felsőbb hatalom közbenjárásáért. Szöszölök valami megoldásnak nem éppen nevezhető a füzetemben, majd amikor mást szólítanak, megkönnyebbülten fújom ki a levegőt. Ezzel újonnan kivívom padtársam mogorva pillantását. Úgy látszik, minden zavarja, ami nem matek. Vagy talán mégsem minden, csak én.

Hogy ne legyen olyan kínos, próbálok kigondolni egy épkézláb mondatot, amivel elterelhetem a figyelmét. - Mikor csengetnek? – kérdem a székemen fészkelődve.

Ajka egyetlen vékony vonallá préselődik, és lerí róla, hogy az órai cseverészés sem teszi túlzottan boldoggá. - Inkább figyelj! – sziszegi a szavakat, és végre megszabadulok a szigorú szempártól, amivel fogva tartott. Habár már nem láthatja, én biztatatóan mosolygok felé, ezzel jelezve, hogy pontosan ezt terveztem. Teljes hazugság!

Az óra hátralévő részében a körmeimet tanulmányozom, és a padon dobolok az ujjaimmal. A számológépembe bepötyögöm a megfelelő számokat, hogy a végén a „hello” felirat jelenjen meg. Lassan, aprólékosan végigmérek mindent a teremben. A padon lévő firkákat, az erősen megtépázott függönyünket, sőt olyan foltokat fedezek fel a falon, amelyet még az osztályfőnök gondos tekintete is elkerült. Éppen a tollam kupakjával játszom, amikor a régóta áhított csengő éles hangja hasít a levegőbe. A zaj annyira megzavar, hogy a toll kicsúszik a kezemből, a kupak pedig egy kusza kanyart leírva eltűnik a tanári asztal alatt. Magamon érzem a padtársam pillantását, de nem fordulok felé. Végignézek a feladatokon, amiket a tanár jelölt ki házinak, és aggodalmas sóhaj tör fel a mellkasomból, mert biztosra veszem, hogy a matekhoz való legcsekélyebb érzék hiányában sosem válik órasmester belőlem.

Ráti Anita 10.e

INFORMATIKAI SIKEREINK – KICSIT MÁSKÉPP

Minden tanév hosszú idő, tele sok-sok versennyel, ezek között az informatika terén is sok sikert értünk és értek el diákjaink. Iskolánk tanulói – közöttük én is – többször megmásztuk azt a bizonyos szintlétrát. Levelező, iskolai, megyei, regionális, országos, néhányan még a nemzetközi szintet is érintették. Ezek felsorolása hosszadalmas lenne, így csak a végkifejletről számolok be: Az év első részében részt vettünk a Nemes Tihamér Országos Informatikai Tanulmányi Verseny Alkalmazói/Programozói megmérettetésén, valamint az OKTV Informatikai versenyen. Füzi Luca Sára (11.a) a Nemes Tihamér alkalmazói kategóriájának országos döntőjén 17. helyezést ért el. A Debreceni Egyetem Informatikai Kara által szervezett programozói versenyen a Besi csapata el

nyerte a megye legjobbját díjat. Az Infoprogram nemzetközi versenyen, Füleken Ács Raymund (13.a) és Füzi Luca Sára (11.a) csapata 3. helyet ért el. A Gábor Dénes Emlékversenyen Ács Raymund (13.a), Gulyás Gergő (11.f) és Vincze Tamás Zoltán (11.a) az országos döntőbe jutott Szegedre. A legfrissebb informatikai eredmény a Kaposvárott rendezett 10. AJTP Informatikaversenyen született, amelyen két csapat vett részt: az egyiket Kertész Alexandra (11.a) és Vincze Tamás Zoltán (11.a), a másikat Füzi Luca Sára (11.a) és Somogyi Lilla (11.a) alkotta. Utóbbi párosítás a 2. helyezést érte el a színvonalas versenyen. De hogy-e sikerek mögött kik állnak? Az informatikatanárok, akik nélkül mindez nem sikerülhetett volna: Balogh Ida és Dancs Sándorné tanárnő, valamint Erki József tanár úr. Tehát igazán tapsot érdemelnek diákjaikkal együtt.

INFORMATIKUS LÁNYOK: BESZÉLGETÉS FÜZI LUCA SÁRÁVAL

Füzi Luca Sárát kérdeztem versenyeredményeiről:

- Luca! Mesélj egy kicsit magadról! Honnan jöttél, mit szeretsz csinálni szabadidőben?
- Egy kis faluban lakom, Bodroghalomban, ami Borsodban található. Szeretek olvasgatni, rajzolgatni, sorozatokat nézegetni, persze a tanulással is sokat foglalkozom.
- Rengeteg versenyen látni téged, kitűnő tanuló vagy, felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezel, és még sorolhatnám. Mondd, van valami titkod?
- Nem igazán van titkom. Csak annyi, hogy lelkiismeretesen készülök mindenre.
- Az előbb említettem a versenyeket. Az informatika tantárgyban számos dobogós helyezésed van. Felsorolná a fontosabbakat?
- Informatikából, ahogy mondtad, több dobogós helyezésem is van: az AJTP program által szervezett országos versenyeken tavaly első, idén második helyezést szereztem csapattársaimmal. Az INFOPROG Magyar Középiskolák Nemzetközi Informatikai Versenyén harmadikok lettünk. Egyébként hozzátenném, hogy általánosban nem is foglalkoztam az infóval.
- Melyik eredményre vagy a legbüszkébb?

- Talán furcsa lesz a válaszom, de a Gábor Dénes Számítástechnikai Emlékversenyen, alkalmazói kategóriában, az országos döntőn szerzett 4. és a Nemes Tihamér Országos Informatikai Tanulmányi Verseny alkalmazás kategóriájában szerzett országos 17. helyezésekre, mert ezek voltak számomra a legnehezebb megmérettetések.
- Vannak csapatversenyek is. Te ezeket, vagy inkább az egyéni típusúakat szereted jobban?
- Egyedül egyrészt azért könnyebb, mert nem kell a versenystratégiát is megbeszélni és azzal foglalkozni, de természetesen párosan mégiscsak van egy társ, aki segít.
- Gondolom, a háttérben többen vannak, akik segítenek. Kik támogatnak leginkább?
- Balogh Ida tanárnővel, aki egyébként két évig az informatikatanárom is volt, heti rendszerességgel készültem a versenyekre, de Erki József tanár úr és Dancs Sándorné tanárnő is sokat segítenek. Nem csak ebben, hanem az érettségire készülésemben is.
- Köszönöm az interjút, és további eredményes éveket kívánok az iskolaújságunk nevében is!

Vincze Tamás Zoltán 11.a

Pedagógusnapi elismerések

A tehetségek és tanáraik elismerése pedagógusnapon

Kisvárdai Város Önkormányzata az eddigi hagyományoknak megfelelően, ebben az évben is ünnepélyes keretek között köszönte meg azoknak a kiemelkedő diákoknak és felkészítő tanároknak munkáját, akik a különböző országos versenyeken eredményesen szerepeltek és ezáltal öregbítették városunk hírnevét. Elismerésben részesültek Molnár Petra és Toldi Evelin.

Molnár Petra a Bessenyei György Gimnázium és Kollégium reál tagozatos tanulója. Már a kezdetektől nagy érdeklődéssel fordult a biológia és a kémia felé, ennek köszönhetően jelentős tudásra tett szert a gimnázium három éve alatt. Ezt bizonyítja a megyei Béres József Biológia Emlékversenyen elért első és negyedik helyezése is,

valamint bekerült a Kabay János Biológia Emlékverseny 2013 áprilisában megrendezendő döntőjébe is. A X. Közös Ügyünk határokon átívelő környezetvédelmi vetélkedőben a legjobb tíz projekt között szerepelt munkája, erről a 2012-es Víz Világnapi rendezvényen előadást is tartott. 2012 októberében részt vett a Megyei Pedagógiai Intézet által szervezett „Életet a környezetnek, életet az embernek” című versenyén, ahol megyei első helyezést értek el csapattársaival, és bejutottak a romániai 2013-as nemzetközi döntőbe. 2012 őszén csatlakozott a Kutató Diákok Mozgalmához, kipufogógázok és nehézfémek hatását vizsgálja csíranövények fejlődésére, két kutatódiák társával együtt. Ebben a témában első helyezést ért el a XIII. Tudományos Diákköri Országos Konferencia (TUDOK) növényélet-tani szekciójában. Szintén első helyezést ért el a XII. Diákbiológus és Környezetvédelmi Napok környezetvédelmi szekciójában. Kutatásait nagy pontossággal és alázattal végzi, mindemellett kiváló problémamegoldó képességgel rendelkezik. Szereti a természetet, rendszeresen túrázik, nagyon jó fajismerettel rendelkezik. Érdeklődése azonban nemcsak a reál tárgyra terjed ki, minden téren igyekszik maximális teljesítményt nyújtani. Ezt bizonyítja folyamatos kitűnő tanulmányi eredménye, nevelőtestületi dicséretei. Szakmai intelligenciája, angol felsőfokú komplex nyelvvizsgálója, né-

met nyelvismerete, kiváló kommunikációs képessége és közösségi munkája mindenképpen ígéretes pályát jelez. Elismerésben részesült tanára, Koncz Gábor.

Toldi Evelin, a kisvárdai Bessenyei György Gimnázium és Kollégium 11.e osztályos tanulója kisgyermek kora óta rajong a biológiáért, a gimnáziumba jelentkezve is a reál tagozatot választotta, azonban az irodalom tekervényes világában is otthonosan mozog.

Már általános iskolás éveitől is jeleskedett szavaló- és mesemondó versenyek alkalmával: elsőként az évfolyam legjobb szavalója címmel büszkélkedhetett, nyolcadikosként pedig a Kazinczyról elnevezett országos Szép Magyar Beszéd versenyen arany fokozatban részesült. Gimnáziumi tanulmányait megkezdve szinte azonnal az iskolai rendezvények, ünnepségek egyik állandó szereplőjévé vált. A Szép Ernő vers- és prózamondó verseny hajdúszoboszlói fordulóján 4. helyezést ért el, középiskolásként is eredményesen szerepelt

a Kazinczy Szép Magyar Beszéd versenyen. Nemrégiben nemzetközi szinten is bizonyított. Eddigi bessenyei éveinek legmeghatározóbb teljesítménye a Mécs László szavalóverseny határon túli, végső fordulójának első helyezése. A szlovákiai Királyhelmeceken megrendezett versenyre Evelint gimnáziumi osztályfőnöke és magyar tanára, dr. Jakabné Magyar Klára tanárnő készítette fel. Tanulmányi munkájában minden téren igyekszik maximális teljesítményt nyújtani. Ezt bizonyítja évről évre kiemelkedő tanulmányi eredménye, dicséretei. Szakmai intelligenciája, angol középfokú komplex nyelvvizsgálója, kiváló kommunikációs képessége és közösségi munkája példaértékű. Elismerésben részesült tanára, dr. Jakabné Magyar Klára.

LABDARÚGÓ LÁNYOK

Juhász Béla tanár úr felkészítésével a besis labdarúgó lányok újabb hatalmas sikert arattak: győztesként kerültek ki a magas színvonalon megrendezett MLSZ Coca-Cola Cup országos döntőjéből.

Több élsportoló, szövetségi kapitány és játékvezető is emelte jelenlétével és közreműködésével az eseményt. Nyertes csapatként a lányok részt vehetnek Amszterdamban a Hollandia - Magyarország selejtező mérkőzésen, illetve találkozhatnak a válogatott labdarúgókkal. A döntő játszmat a besisek Kaposvár ellen játszották, melyen 1-0 arányban arattak győzelmet. Az „ellenséget” már egyszer sikerült legyőzniük, és most az újabb diadal fokozta a magabiztosságukat. Bár eleinte döntetlennek tűnt, az utolsó pár percben egy szögletből beadott labda hozta meg a számunkra pozitív fordulatot.

Gratulálunk nektek és Juhász Béla tanár úrnak!

A csapat tagjai: Dajka Anett, Tóth Fruzsina, Nagy Fruzsina, Illés Letícia, Révész Orsolya, Somogyi Lilla, Somogyi Valéria, Fodor Anikó, Fodor Eszter

További sok sikert és szép eredményeket kíván a Sullrka szerkesztősége.

Dajka Anett és Kassai Viktor

A győztes csapat

Úton a megújulás felé, újságunk aktív szerkesztőinek – január-februári számunk szerkesztése közben – volt ideje beadni néhány, a DUE által kiírt pályázatot. Indultunk az év diáklapja, valamint az év online diákmédiума címért, alkotó diákjaink pedig az év diákújságírója titulusért. Éles Diána, Sütő Orsolya, Vajas Anna és Siladi László jutalomként belépőt nyertek a fesztiválra.

A 20. DUE Országos Ifjúsági Sajtófesztivál, melyet 2013. május 10-én tartott a DUE Médiahálózat a budapesti Millenárison, minden eddigi közül a legnépszerűbbnek bizonyult. A rendezvényen közel 2000, a média iránt érdeklődő fiatal, diákújságíró és diákrádiós fordult meg. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság egész nap játékokkal várta a résztvevőket. Kipróbáltunk egy valódi greenboxot és versenyezhetünk, ki tud gyorsabban összekötni egy set-topboxot egy tévével. Szintén játékokkal és ajándékokkal várta standjánál a diákokat több nagyvállalat is. Reggel 10 órától a színpadon zajlott a program. Hi-

vatalos megnyitó után a Tehetségkutató Diákmédia Pályázat díjátadója következett Pataki Zita közreműködésével. Délután Márai Vivien volt a színpad műsorvezetője, a támogatók standjánál pedig megkezdődtek a közönségtalálkozók. Találkozhattunk Vujity Tvrtko riporterrel, Weisz Fanni modellel, Agárdi Szilvi és Pál Dénes énekesekkel, Azurák Csaba főszerkesztővel, D. Tóth András riporterrel, Györfi Pállal, az Országos Mentőszolgálat és Hanga Zoltán, a Fővárosi Állatkert szóvivőjével, Till Attilával és Felméri Péterrel is. Ezt követően Radics Gigi, Pál Dénes és Agárdi Szilvi léptek fel. *(Forrás: due.hu)*

Mindannyian feledhetetlen élményekkel gazdagodtunk, kiváló szakmai tudást szerezhettünk, titkokat leshettünk el, s még remekül is szórakoztunk.

Jövőre Te is ott leszel?

Siladi László 11.f

Kovács Dominika Indonéziában képviselte országunkat

„Tapasztalataim szerint, amit a legtöbb ember szerencsének hív, az valójában nem más, mint a tehetség kombinálása a kedvező alkalom felismerésének képességével.”

Az előző számunkban már beszámoltunk a Kovács Dominika által elért sikerekről, az Ifjú Nemzetközi Kutatók Konferenciájának hazai, válogató versenyén. Eredményes szereplése után ő is képviselhette Magyarországot a Nemzetközi Konferencián környezettudományi szekcióban. A besis diák áprilisban utazhatott Indonéziába, a Délkelet-Ázsiában elhelyezkedő független államba.

Az egy hét ott eltöltött idő után, Dominika rengeteg felejthetetlen élménnyel és tudással tért vissza Magyarországra, ezt az is bizonyítja, amennyire lelkesen mesélt a konferenciáról. Elmondása szerint nagyon jól érezte magát, az indonéz szervezés pedig tökéletes és rettentő pontos volt. Az ételek, amelyeket ott fogyasztottak különlegesen és finomak, az emberek kedvesek voltak. Aminek kifejezetten örül, hogy a verseny alatt számtalan új barátot szerzett

a világ minden tájáról, akikkel az Internetnek köszönhetően mai napig tartani tudja a kapcsolatot. Az ifjú kutatók részt vettek egy rafting túrán, az átélt élményt pedig gazdagította a gyönyörű természet is. Valljuk be, egy esőerdei folyóban nekünk is kedvünk támadna minden extrém dolgot kipróbálni. A fárasztó sportolás után a szervezők tengerparti vacsorával kedveskedtek a résztvevőknek, ami Dominika elmondása szerint szintén nagyon élvezetes volt. A következő állomás

Kuta Beach, ahol a lemenő nap fényében mártózhattak meg a diákok, majd a part menti plázában mindenki meglepette magát valamilyen indonéz különlegességgel. Az utolsó este programja a Cultural Exchange volt. Minden ország bemutatkozott a saját jellegzetességeivel. Dominika záró mondata az volt: „Nagyon örülök, hogy eljuthattam egy ilyen csodálatos helyre, ahol minden reggel a felkelő nap és az óceán szépségére ébredhettem.” Ezúton is gratulálunk Dominika sikeres eredményeihez,

és további sok sikert kívánunk neki céljai elérésében!

Éles Diána 10.e

Hogy érzi magát egy „matekos” a magyarórákon?

Először is, övön aluli ütésnek érzem a kérdést, mert hát mégis hogy érezném magam? Jól. A kérdésnek kissé klisé szaga van, mert hát (és itt egy újabb elcsépelet mondat) a matek mindenhez jó, a matekkal mindent fel tudsz fogni, és amúgy meg tényleg. Mindezekről függetlenül: matekosként mindig is elsősorban a kézen fogható dolgok érdekelték, na már most az irodalom nem ilyen.

DE! Talán pont ezért lehetséges az, hogy a maga különlegességével és bujaságával képes megbabonázni egy olyan osztályt, amely az egyenletekben leli minden örömeinek egy erős harmadát. Ezt szemléltetve bemutatnék egy átlagos irodalom- vagy éppen nyelvtanórát szerény kis közösségünkben.

A matekosok lusták, mindig egyszerűsítenek, mint például nem visznek szöveggyűjteményt órára, mert ugyebár minek is az. Így aztán mohó kíváncsisággal hallgatjuk a verset, és máris felmerül bennünk a kérdés: mire gondolt a költő? „Légy szíves mondd meg, hogy a költő éppen mire gondolt, amikor azt írta, hogy kék a függöny. (Síri csend honol az osztályban.) A kék függöny a költő metaforikus hangulatváltozásait jeleníti meg jelen időben, amely az egyén érzelmeinek pillanatnyi állását tárja elénk.” Bár az sem kizárt, hogy a függöny szimplán csak kék volt... és már zúgolódik is az osztály, a hullám a hátsó padokból indul, majd előre tör rendíthetetlen erővel és felrobban a kérdésbomba! Miért? Minek a hatására? Volt „csaja”/”pasija”? Mikor csengetnek? Nekiesünk a műnek, akár egy egyenletnek, mert tisztán akarjuk látni. Analitikus gondolkodásba kezdünk, és szépen lassan meg is van az eredmény: a hősünk kedvenc színe a kék. Az öröm hatására rengeteg endorfin (pont, mint

mikor megeszel egy tábla „oreos milkát”) szabadul fel bennünk, és őszintén sajnáljunk, hogy a jelzőcsengő zord hangon jelzi, hogy már csak negyedóránk van arra, hogy az újonnan felmerülő problémát elemezzük. A nyelvtanóra az már teljesen más lapra tartozik. Balta arccal ülsz be a padodba, mert kissé száraznak érzed, meg hát nem érted, hogy téged, a nagy magyart minek akarnak megtanítani írni. Aztán lassan halad az óra, és fáj hallani az olyan káromkodásokat, mint például hogy szintagma. Aztán véletlenül elkapok egy mondatot, aminek értelmét látom, és hopp, az agyamban beindulnak a szenzorok. Logikát észlelek, és máris újrahasznosítva a szöveges egyenleteknél tanultakat, felépítem magamban az elhangzottakat, és már nem is fáj annyira a tény, hogy nyelvtanórán ülök.

Azt javaslom, vegyük a két óra unióját, de figyeljük meg a metszetet is! Az uniót elnézve, a pozitív és negatív élmények bulznak a két egymásra rajzolt körben. De melyikből van több? Egyértelmű. A jobbnál jobb élmények tobzódna bennem elnyomván a pár sérülést okozó száraznak vélt nyelvtant. Hiszen ezen a ponton, az összegzéshez érve már csak azt látja (most már) elvakult tekintetem a magyar tanórák iránt, hogy mindig ott a rendszer, ott a logika a metaforák zavaros világában, és ez ugyanúgy jelen van a nyelvtan szabály minden egyes szókapcsolatában is. Arról nem is beszélve, hogy jó társaságban minden új értelmet nyer, főleg ha erre a lényegre valamilyen titkos eszközzel rendelkező ember segít minket rátalálni. Szóval akkor, hogy érzi magát egy „matekos” a magyarórákon? Köszöni szépen, nagyon élvezi.

Tóth Anna 9.d

Szavalj!

Az a rengeteg memoriter általánosban! Alig vártuk, hogy megszabaduljunk tőlük, és ne kelljen annyi verset magolnunk. Igen, magolnunk, mert azt, hogy egy gyermeknek fogalma sincs mit jelent egy költemény, de oda-vissza fűjja, nem lehet másként nevezni. Aztán jön a gim, és a kötelező versmagolások alól felszabadulva könnyedén elfelejtjük, hogy egyáltalán vannak még rímek a világban! Fiatal korunk egyik legnagyobb ballépése ez, hisz mikor már képesek lennénk értelmezni és átérezni egy-egy mű üzenetét, egyszerűen tudomást sem veszünk róla, mert hosszú évek béklyói alól felszabadulva képtelenné válnunk rá, hogy magunk járta ösvényen fedezzük fel a szavak birodalmát... Te felfedeznéd? Hajrá! Csak le ne szakadj az élvonalból az első akadálnál, mikor a „hol is kezdjem?” kér-

dőjel elborítja a tudatod. A gyávák meghátrálnak és az „inkább felmegyek face-re” nevű könnyűdroggal kábulnak a versmentesség legmélyére, de a bátrak, a hősök nem félnek az újtól és vakmerően beültek az április 11-i Versmaratonra. Itt elég volt pár pillanat, és máris tudad: hol is kezd! Stílszerűen József Attila Születésnapomra című versével nyitottunk, az átszellemülést pedig Purgel Réka (10.e) és Popelics Júlia (9.e) zongorajátéka is segítette. S hogy a szavalás egy uncsi old school téma? NEM AZ! Önmagában sem, de ha egy kicsit mégis száraznak tűnne, dobd fel egy gitár-ének duóval, mint tette azt Dajka Lilla (9.e) és Balogh Márk (9.e), vagy gyűjts kedvet egy csapat lelkes óvodás szavalási zsongásából. Még egyszer gratulálunk a Móricz úti óvoda lelkes nebulóinak!

Érettségi, a (para-)normális

Idén is eljött ama nagy megmérettetés időszaka, mely minden évben Damoklész kardjaként lóg a végzős diákok feje felett. Négy évnyi felkészülés után számot kell adniuk tudásukról, s eredményeiknek nagy súlya van. Meghatározza a vitt pontszámaikat, amely egész jövőjüket befolyásolhatja. A cél közös: minél eredményesebb dolgozatokat írni, s minél jobban teljesíteni a szóbeli érettségien. Hogy ez mekkora terhet ró a diákokra? Elképzelni sem lehet. A mozgalmas, felkészüléssel teli, utolsó, Besiben töltött év már eddig is magában hordozta azt a drukkot, amely most éri el tetőpontját, az érettségi előtt. Elvárások önmagukkal szemben, teljesíteni akarás, félelmek, vágyak, kisebb-nagyobb iskolai és magánéleti problémák, és még ki tudja, mi minden nyomja egy érettségiző diák lelkét ilyenkor, anynyi tanulás és tanáraink lelkiismeretes felkészítése ellenére is. Lássuk, mit mondanak ők, milyen érzések kavarnak bennük a nagy megmérettetés előtt.

„Az érettségi képe eleinte még nagyon távolinak tűnt, de ahogy elkezdünk vizszaszámolni, egyre komolyabban kellett vennünk. Ijesztő volt, hogy már csak 4,3,2,1..., de a próba érettségik és a gyakorlások után már kissé nyugodtabbak voltunk.” Maklári Judit 12. e

„Először is örömmel tölt el, hogy ennek a neves iskolának a tanítványa lehettem, és itt tehetem le az érettségiket! Úgy érzem a tanáraink/tanárnőim kelőképpen felkészítettek a megmérettetésre, így nem félek, csak a természetes izgalom jár át, de nagyon várom. Ez egy óriási lépés az életünkben, és a Besi a legmegfelelőbb kiindulópontja a felnőtté válásunknak! A végzős év nagyon hamar elrepült, hisz nem unatkoztunk. Az utolsó hetek pedig végig a végzős búcsú 'lázában' égtek. Szerenád, ballagási próba... és holnaptól elkezdődik mindaz, amire négy évben keresztül készültünk.” Mozga Mónika 12. d

Bármennyire is kétségbeejtőnek tűnik a helyzet a diákok számára, él bennük a hit, hogy a sok-sok felkészülés meghozza gyümölcsét, s mire elérkezik a

nagy nap, talán már nem is félnek annyira. Abban a pillanatban minden szem rájuk figyel, őket bátorítják a barátok, családtagok, s ott a tudat, hogy teljesíteniük kell. Elméjük kivont kardjával szállnak harcba a közép- és emelt szintű feladatokkal, ki-ki választása szerint. A felvételi pontszámok egyre csak nőnek, ezért egyre többen vizsgáznak valamelyik tantárgyból emelt szinten. Érdekes, hogy habár a magyar az anyanyelvünk, kevesen merik választani emelt szintű vizsgatárgyként. De minden évben akad néhány vállalkozó szellemű diáktársunk, aki megpróbálkozik vele, és elhivatottan készül rá. Hogy valaki miért érettségizik mégis emelt szinten ebből a szerzteágazó, alapos ismereteket és olvasottságot igénylő tárgyból? Kovács

Klaudia 12. c osztályos tanuló kifejtette véleményét ezzel kapcsolatban, hiszen ő is ezt választotta.

„Egyrészt félek tőle egy picit, de szerintem ez normális, másrészt remélem, hogy sikerül elérnem azt az eredményt, amivel bejuthatok az egyetemre. Azért választottam a magyar emeltet,

mert úgy hiszem, hogy a saját anyanyelvemen tudom a legtöbbet kihozni magamból, illetve ez az egyik olyan tantárgy, amivel a továbbtanulásom folyamán komolyabban szeretnék foglalkozni, és ezek mellett felvételi követelmény is. Állandó tanulás mellett, úgy, hogy a többi tantárgyból is a legtöbbet hozd ki magadból, szinte lehetetlen felkészülni rá, valamilyik tantárgy rovására megy, hacsak nem vagy éjjeli bagoly... Minden emeltre tanulni kell, nem lehet elhanyagolni, vagy csak úgy felszínesen átnézni. A felkészülésben számomra óriási segítséget nyújtott magyartanárom segítsége is. Üzenném minden emeltetzeni vágyó diáknak, hogy kössék fel a nadrágjaikat.”

Mostanra végzőseink kezükbe vehették érettségi bizonyítványaikat

Időközben részint megnyugszanak, hiszen rájönnek, mégsem akkora ördögösség ez, ráadásul lesz ez még így se a felsőoktatásban. Persze, minden korosztálynak az éppen adódó megmérettetések a legnehezebbek, de amint a mondás tartja: „Crescit sub pondere palma!” A sok gyakorlás és korlátaink feszegetése meghozza az eredményt, teherbírásunk nő, s könnyebben vesszük az akadályokat. A volt besisek, akik egyetemre, főiskolára járnak, jól tudják ezt. Gimnáziumunk megadja azokat az alapokat, amelyekre szükségünk van, s felkészít egy magasabb szintű ismeretanyag elsajátítására. Ám ők is érettségiztek, s akkor ugyanolyan érzések kavargtak bennük, mint most a jelenlegi végzősökben. Vajon ők hogyan emlékeznek vissza erre az időszakra? Mit üzennek az érettségi előtt állóknak?

„Őszintén szólva elég vegyes érzelmek kavargtak bennem az induláskor. Leginkább azonban félttem az ismeretlentől. Ennek fényében elég komolyan készültem a szóbelikre, mégis ironikus, hogy közvetlenül a szóbelik előtti napomon oldódtam fel. Addig folyamatosan tanultam napok óta, de azon a napon valami megtelt bennem. Mondom magamnak, nem baj, nem érdekel, most lemegyek futni. És olyan jól régen futottam. Pedig szeretek futni, noha nem vagyok Hussein Bolt. Utána meg nem is tudom... Örültem, gyakorlatilag zsinórban kihúztam az 5 legkönnyebb tételt. Nem volt okom panaszkodni.” – Domokos Gyula, 2012-ben érettségizett matematika tagozaton, jelenleg a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Karának hallgatója

„A jogi nagykorúság első nagyobb küzdelme, de az élet egyik legapróbb kihívása az oktatás terén – ez az érettségi. Ha valaki túl sokat stresszel miatta, akkor nem neki való a felsőoktatás, mert egyszerre több,

sokkal nagyobb hasonló feladattal kell megküzdeni. Az utolsó évben mindig minden tanár azzal foglalkozik, hogy felkészülhessen az ember erre a megmérettetésre, úgyhogy elég önbizalommal kell rendelkezni a tudás mellett, mire eljön az ideje. Én tudtam, hogy menni fog, és ment is, mert bíztam a tudásomban és a felkészítésben. Ez a hozzáállás kell csak a szükséges mértékű tudás mellé.” – Fekete Norbert, 2011-ben érettségizett matematika tagozaton, jelenleg a Debreceni Egyetem Informatikai Karának hallgatója

„Az érettségitől nem kell félni. Majd ha egyetemi zárthelyiket kell írniuk a jelölteknek, akkor szívesebben megírnának 10 érettségit is, csak azt az egy zárthelyit ne kelljen.” – Ábel Zoltán 2011-ben érettségizett informatika tagozaton, jelenleg a Debreceni Egyetem Informatikai Karának hallgatója

Arra biztatnak, hogy ne féljünk az érettségitől. A Besiben szerzett tudással képesek vagyunk megállni a helyünket, akárhová sodor az élet. S hogy eredményesen szerepeljünk, csak egy adag szorgalom és kitartás kell, hogy a 4 év alatt minél több ismeretet elsajátítsunk, melyeket a magunk hasznára fordíthatunk, ha eljön az ideje. Ne aggódjunk tehát, minden szükséges eszköz a tarsolyunkban van a sikeres vizsgákhoz. Tanáraink felkészítő munkáját is úgy hálálhatjuk meg leginkább, ha az érettségiben sikeresen szerepelünk. A mostani végzősöknek tehát sok sikert kívánunk és eredményes vizsgákat, a leendő érettségizőknek pedig kitartást a tanuláshoz, mert nemcsak a jövőjük múlhat rajta, de iskolánk és tanáraink iránti tiszteletüket is kifejezhetik azzal, hogy eredményeikkel a Bessenyei hírnevét öregbítik.

Mert nem csak a sziló...

Kollégistáinkkal sok-sok dolog történt utolsó beszámolóim óta. Vándor Fakanál Főzőverseny, Retro Party, megtörtént a Diáktanács-tagok választása. Ebben a tanévben szakítottunk a hagyományokkal, és a DÖK-választás környékén tartottuk a választást. Négy új taggal bővült csapatunk, eszerint az új DT tagjai a következő tanulók: Fekete Lilla (12.a, elnök), Juhász Tibor (11.a), Somogyi Valéria (11.a), Krasznai János (11.a), Káplár Patrícia (10.a), Lizák Tímea (12.a), Lukovics Dóra (9.a), Sinka Ádám (9.a) és Vincze Tamás, (11.a). A másik, az AJTP életében fontos esemény az angliai kirándulás. Dajka Annamáriát kértem meg, hogy meséljen egy „keveset” a felejthetetlen útról.

„Április 18-án hajnalban busszal indultunk Angliába. Útközben keresztülmentünk Ausztrián, Németországon és végül Franciaországon is. Két különböző formula-1 típusú szállón szálltunk meg (odafelé Strasbourgban, hazafele Kölnben). Pénteken körülnéztünk Strasbourgban, s már délután Párizsban voltunk. Másnap megnéztük Párizs nevezetességeit, köztük természetesen az Eiffel-tornyot is, s még aznap komppal átutaztunk az angol partra, a híres doveri fehér sziklához. Késő délutánra érkeztünk a nyelviskolához, amelynek nagyon impozáns és barátságos volt az épülete. A rövid eligazítás után taxik szállítottak minket a családokhoz, akiknél kellemes hangulat és finom

vacsora várt. A bemutatkozás és az azt követő csevegés után mindannyian fáradtak voltunk, hiszen jókora távolságot tettünk meg aznap és sok-sok látnivalót csodáltunk meg. Vasárnap, immáron Angliában, ellátogattunk Brightonba, a híres tengerparti városba. Gyönyörű idő lévén mindenki önfeledten bohóckodott. Brighton egyik nevezetessége a Royal Pavilon, így ezt sem hagyhattuk ki. A város felfedezése közben belecsöppentünk egy tüntetésbe, amely váratlanul ért minket, de ettől függetlenül megnéztük a National History Museumot.” De a java még csak ezután következett. Annamária jegyzetei a további napokról: „Hétfő: Westminster negyed, Westminster Abbey, utána Trafalgar-tér, távolról pedig Buckingham Palota, Big Ben. Késő délután: London Eye, ahol 4D-s mozi várt minket. Kedd: Greenwich Village, Tower Bridge, Tower of London.

Szerda: Shakespeare's Globe.

Csütörtök: Vásárlás Bromley-ban.

Péntek: Windsor Palace.

Szombat: Canterbury-ben séta, délután Csalagút.

Vasárnap (28-án) hazautaztunk. Persze nem szabad elfelejteni, hogy hétköznap délelőtt nekünk is sulis volt, de ez már sok lenne... Mindenesetre mindezt látni kell mindenkinek.”

Vincze Tamás Zoltán 11.a

1965 - 2013

Melyik?

Vajon melyik a könnyebb? Felejteni?
Felejteni; mindent mélyre elrejteni?
Ha fáj, ha dühít, eltemetni a szívben?
Mintha az emlékekkel teli láda süllyedne a
vízben...

Vajon mi nehezebb? Megbocsátani?
Megbocsátani; az összes fájdalmat csillapítá-
ni?

Ha éget, ha szúr átlépni a rosszat?
De a múlt nem csak szebb jövőt hozhat...

Vajon mi fáj jobban?

Mi az, amitől egy szív lángra lobban?
Olyan ez a tűz, amely felemészt mindent
belül,
S az öröm, a boldogság messzire kerül.

Értetni? Érezni? Átélni? Vajon melyik a rossz-
szabb?

Egy boldog, rövid élet vagy egy boldogtalan,
de hosszabb?

Bűn? Felejtés? Megbocsátás? Melyik?
Mert fájdalom nélkül egyik sem létezik...

Mészáros Mónika 11.a

BESI SUMMER

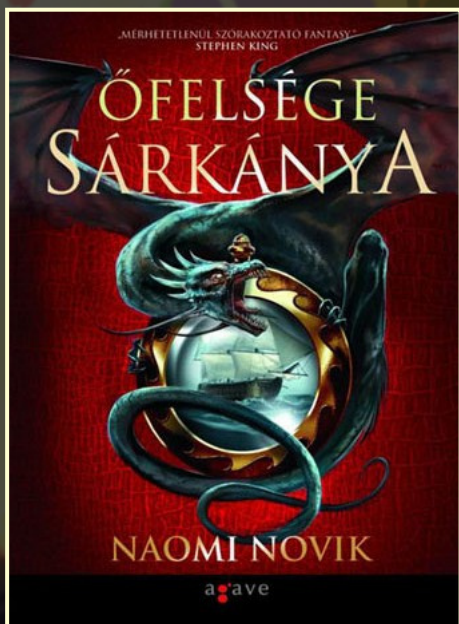
Nyárváró, iskolabúcsúztatót, nagyon besis program...

2013. június 13-án hagyományteremtő céllal hozta létre a Besi DÖK Besi Summer nevű egész napos, ingyenes, nyárváró programját. A program célja, hogy megízleltesse a diákokkal a rájuk váró nyári lehetőségeket. A diákönkormányzattal a 2013-as tanévben elkezdük felmérni a diákok programigényét, viselkedését, divatban és sportban való jártasságát, hogy elkövetkezendő rendezvényeink a leginkább diákorientáltak legyenek. A Besi Summer már úgy készült, ahogy azt sokan szeretnék: kötetlen, nem regisztrációköteles, izgalmas - az iskola falain belül, - nem mindennapi, új programokkal készültünk. A délelőtt folyamán megnyitotta kapuit a „nyelvek utcája”, ahol a gimnáziumban tanult minden nyelven kommunikálhattak a diákok tanáraikkal teljesen kötetlenül az adott ország szépségeiről, látványairól, a diákmunka veszélyeiről, ifjúsági cse-reprogramokról. Kérdőívek kitöltéséért apró ajándékokat és feliratkozási lehetőséget kaptak a „Tuti

nyertes vagyok” falra, ahonnan délután nevetek húztunk ki, és értékes nyereményeket osztottunk szét. Szoláriumbérletek, vacsorautalványok, süti, pizza és gyros utalványok valamint egy hónapra elegendő Bomba! energiaital is gazdára talált. A délután folyamán focimérkőzések, főzőverseny, zumba, vízbombacsata várta a Besis diákokat, valamint az 50 külsőst illetve a kisvárdai diákönkormányzatok tagjait. Akik pedig egy hűsítőre vágytak, meglátogathatták italpultunkat, ahol 5 fajta limonádé, jegeskávés, jegeskaramell, eper- és banánturmix közül kóstolhattak. A party-sátor bár felépült, érdeklődés hiányában azonban a karaoke elmaradt. S hogy mivel várunk vissza Titeket szeptemberben? Csak néhány kulcsszó: zene, tömeg, színek, holi.

Frindik Nóra 12.b

Könyvajánló

Naomi Novik: *Őfelsége sárkánya*

Agave Könyvek Kiadó, 2008

Fordította: Heinisch Mónika

Izgalmas a történelem, főleg a napóleoni háborúk, ám senki sem gondolná, hogy ezek a harcok nem csak a vízen, hanem a levegőben is dúlnak. Franciaország és Anglia sárkányok hadával próbálja megbillenteni ellenfelének haderejét a győzelemért. John Laurence kapitány Kevély nevezetű hajójával elfog egy francia fergattot, melynek tartalmát hadiszákmányként gyűjti be, viszont nem gondolta, hogy az ellenség egy hamarosan kikelő sárkánytojást rejt a hajó aljában, melynek már rég meg kellett volna érkeznie a francia partokra. A kapitány magához veszi a tojásból kikelt sárkányfiókat,

ám annak nevelése miatt veszélybe kerülnek ambíciói. John, karrierjét feladva, a sárkánynak szenteli mindennapjait, így válik híres kapitányból egyszerű röptetővé. Új társával, a sárkány Temarairel együtt mindent megtesznek, hogy megállítsák Bonaparte hadjáratát. Hatalmas kihívásokkal kell szembenézniük, hogy megmentse a Brit Birodalmat, melynek sorsa az ő kezükben van... Naomi Novik nagyszerűen keveri a fantasy és a történelmi elemeket, s így az olvasó számára egyszerűen letehetlenné varázsolja könyvét. Mindenkinek ajánlom, hisz nem kell feltétlenül szeretni a történelmet ahhoz, hogy valaki kedvet kapjon egy efféle könyv fellapozásához.

Birinyi Szabina 11.a

Múlt a múltban

Csalódni valakiben fáj. Akkor úgy gondoljuk, hogy az a személy elárult minket, s már nélküle megyünk tovább az úton, mely valójában sohasem lesz tökéletesen belátható – azaz életünk útján.

Rá kell jönnünk azonban, hogy a másokban való csalódás csak egy igen aprócska problémának tűnik amellet, ha magunkban csalódunk.

Az eset megtörtént, és már nem lehet javítani rajta. Mindegy, hogy hirtelen elhatározásból, hosszas tervezgetés után, vagy fenyegetésből tettük azt, amit tettünk. A múlt megváltoztathatatlan, és minden egyes dolog, miket valaha megtettünk, hatással van a jelenünkre és a jövőnkre.

Elgondolkozom azon, hogy amit tettem, az bűn-e? Másoknak ez nem bűn, sőt – valójában mindennap előforduló cselekedet – engem mégis kiborít, és ez által óriásit csalódom magamban. Felteszem magamban a kérdést: ez vagyok én? Az a cselekedet, melyet életem legnagyobb hi-

bájaként tartok számon, vajon beleillik abba a bonyolult rendszerbe, mely életem útját szimbolizálja? S ha más is tudna erről, vajon nem csalódná bennem? Hiba egyáltalán a hiba, vagy fogadjam el, hogy én ilyen vagyok, megváltozhatatlan, és javíthatatlan? Ez lenne életem útjának következő fejezete, melyben süllyedek és süllyedek a szakadéokban, kapaszkodók nélkül, miközben a múltam egyre csak húz a végtelenbe?

Nem... Ez nem én vagyok. Én igenis különb vagyok ennél, és bár hibáim száma meghaladja azt, ami normális lenne, én mégis úgy érzem, hogy mindezen tényezők a múltban ragadtak, s bár küzdenek értem, a lelkem továbbra is diadalt arat.

A múlt a múltban maradt, s ma már csak a sebhelyek emlékeztetnek arra, hogy valaha ott voltak, és kínzó pillanatokot okoztak nekem.

Életem útja itt új fejezetet nyit, mely már nem annyira ködös, mint régen volt...

Tamzeen Bourne

NABIHA

Rúza Magdolna

Chris Lawyer

dj. Bárány Attila

ÁKOS

CAMPUS FESZTIVÁL 2013. július 17 - 21.
www.campusfesztival.hu

BRAINS

PUNNANY

MASSIF

